

ΤΗ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΩΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΩΡΑΣ ΣΤ', Θ' και

Μ. ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ της

ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ

για τα μέλη της βυζαντινής Χορωδίας του Ι. Ν. Αγίων Πέτρου και Παύλου Στουτγκάρδης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΩΡΩΝ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Τερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Τερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθέ καὶ σικήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλον σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Αμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

- ~~Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.~~
- ~~Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.~~
- ~~Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.~~

καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς.

Ψαλμὸς γγ' (77)

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με, ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν, Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Αποστρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς ρλθ' (139)

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἦκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ, διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν τάλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνω ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῖῳ ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ

κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου, ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήση, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα, γ' Δόξα σοὶ ὁ Θεός, Κύριε ἐλέησον, γ'
Δόξα Πατρὶ...**

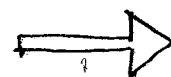
Τροπάριον Ἦχος β'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστε ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας, ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα βραδυμελέστερον
ὁ ἀχορὸς
Ἦχος πλ. δ'**

4

ΩΡΑ ΣΤ.'

Α'. Χορός

Ίδιόμελα Ήχος λ̣ ρ̣ Νη. \bar{x}

Ευταλιν μέτρος δ-ν'

α δε λε γει Κυ ρι ο σος προς Ι ου

δαι ους ο̣ Λα ο σος μου τι ε ποι η σα

σοι η τι σοι πα ρη νω χλη

σα γ̣ τους τυ φλους σου ε φω τι σα ο̣ τους

λε πρου ους σου ε εκ κα θα ρι σα ο̣

α αν δρα ο ον τα ε πι κλι νη ης η

νορ θω σα μην ο̣ Λα ο σος μου τι

ε ποι σα σοι ο̣ και τι

(N) (M) (N)

μοι α αν τα πε δω κας αν τι

(Π) (N)

του Μα αν να χο λην αν τι του υ δα το ος

(N) (B) (M) (B) (M)

ο ξος αν τι του α γα πα αν με Σταυ

(N) (M) (Π)

ρω με προ ση λω σα τε

(Π) (N) (Π)

ουκ ε τι στε γω λοι πο ον κα λε σω μου

(N)

τα ε θνη κα χει να με

(M) (Δ) (N)

δο ξα σου σι συν τω Πα

(Π) (N)

τρι και τω Πνευμα τι

(Δ)

κα γω α αυ τοις δω ρη σω

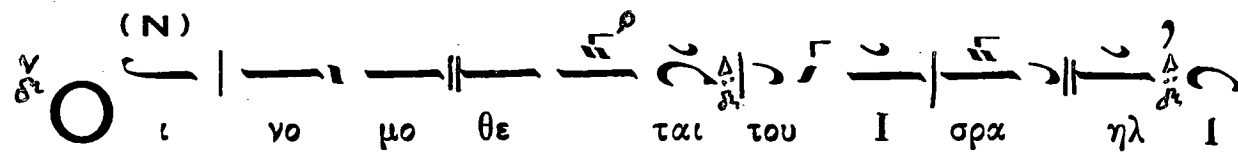
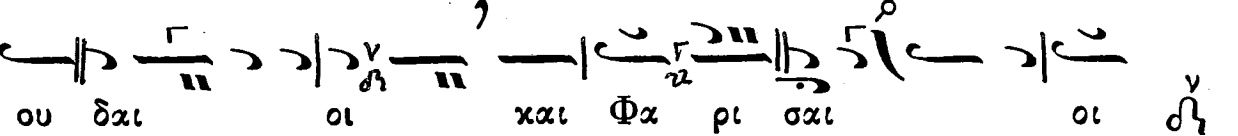

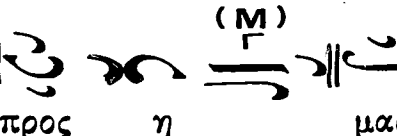
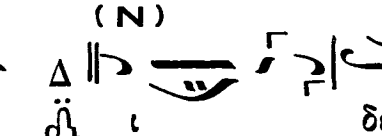
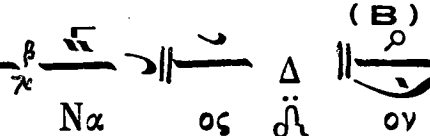
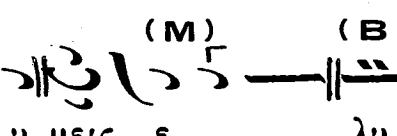
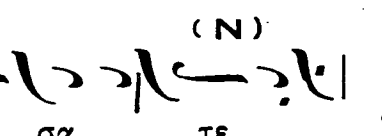
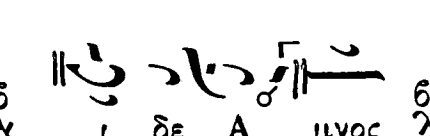
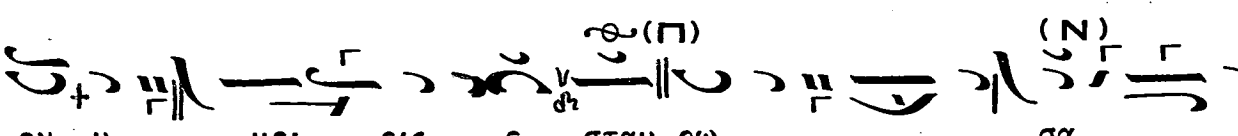
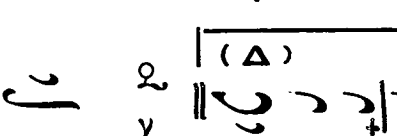
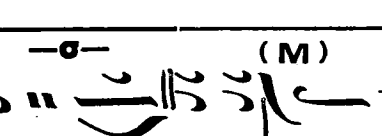
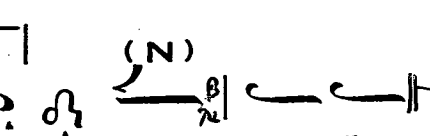
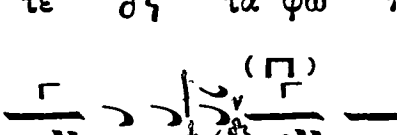
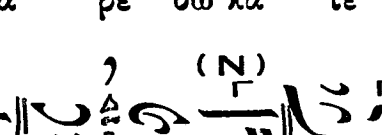
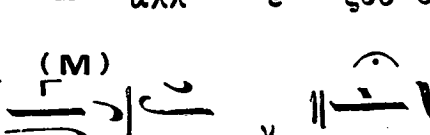
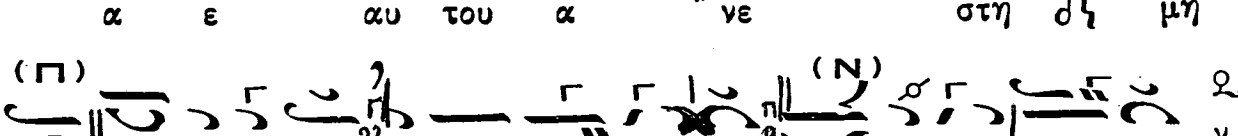
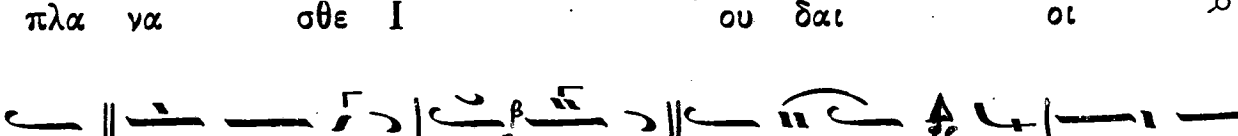
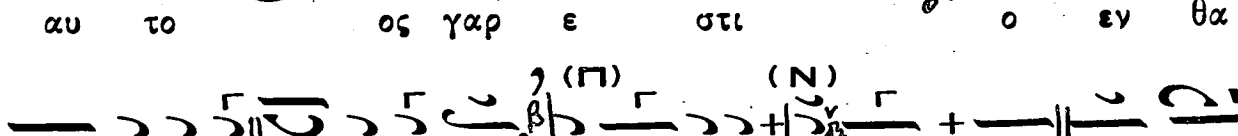
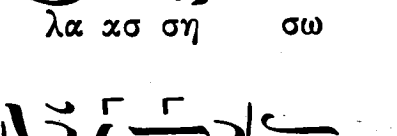
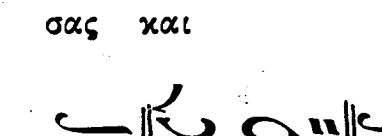
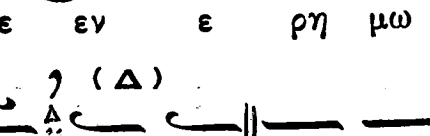
(N) (M) (N)

μαι ζω ην την αι ω νι ον

B'. Χορός (N) "Εδωκαν εις το βρωμα μου χολην, και εις την δι ψαν

(M)

μου ε πο τι σαν με ο ξος

(N)
 ι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ Ι
 ου δαι οι και Φα ρι σαι οι
 ο χο ρος των Α πο στο λων βο α
 προς η μας
 (N)
 δε Να ος
 υ μεις ε λυ σα τε
 (N)
 ι δε Α μνος
 ου υ μεις ε σταυ ρω σα
 τε
 (M)
 τα φω πα ρε δω κα τε
 α ε αυ του α νε στη
 (M)
 στη μη
 πλα να σθε Ι ου δαι οι
 αυ το ος γαρ ε στι ο εν θα
 λα κσ ση σω σας και ε εν ε ρη μω
 θεε φας
 (Δ)
 Αυ τος ε στιν η Ζω η

(N) (Π) (N)

και το φως γι και η ει ρη

(M)

νη του κο σμου

A. Χορός Δόξα και νυν Ἦχος λ̣ ḡ Πα. X "Εὐταξι γέλωσι: V-B'

(Π)

Δο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι π q

B. Χορός (Π)

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας ḡ των

αι ω νων α μην π q

A. Χορός (M) (Π) (Δ)

Δ ε ευ τε χρι στο φο ρι λα οι

(K) (Δ)

κα τι δω μεν q τι συ γε θου λε

(Π)

ευ σα το Ι ου δας ο προ δο

(N) (Π)

της π q συν Ι ε ρευ σιν α νο μοις q

(N) (Π)

κα τα του Σω τη ρος η μων π q

(K) M K γ (Δ) (M) (K)

ση με ρον ε νο χος θα να του q τον α

θα να το ον Δο γο ον πε ποι
 (Δ) (Κ)

η καν και Πι λα τω προ δο ον τες ο
 (Δ) (Π)

εν το πω Κρα νι ου ε στα αυ ρω

σαν π και ταυ τα πα σχω ων ε βο
 (Δ) (Κ) (Μ)

α α
 (Δ) (Κ) (Μ)

ο Σω τη ηρ η μω ων λε γων α
 (Κ) (Δ)

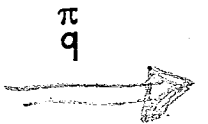
φες αυ τοι οισ Πα τερ την α μαρ
 (Μ) (Δ) (Π)

τι αν τα αυ την ο πως γνω σι τα ε
 (Ν) (Π) (Μ) (Κ)

θνη την εκ νε κρω ων μου Α να στα σι
 (Π) (Δ) (Μ)

ιν
 (Δ) (Π) (Μ)

Ο Αναγνώστης τήν Προφητείαν

9

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς η'

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!
Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΝΒ' 13 - ΝΔ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἰοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἢ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτόν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἢ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Β', 11-18)

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτούς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν. Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν. Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώθηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησιῶς μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας, οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, **δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.**

Εὐαγγέλιον Κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ...
... ὁρῶσαι ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα τῇ
κροθυμῖα σου.
Κύριε Δόξα σοι

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἀναγνώστης:

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον μ'

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ

ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

**Κύριε ἐλέησον γ'
Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀϊδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ξη' (69)

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κρᾶζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἀ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγον, ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητούντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδίζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμὲ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ

ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχῇ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὄπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξθ' (69)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεσ. Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνηθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι. Εὔγε, εὔγε. Αγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης. Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς πε' (85)

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι, σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι

ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλουῖα, γ' Δόξα σοι ὁ Θεὸς Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα Πατρὶ...

Τροπάριον Ἦχος πλ. δ'

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε ἴσαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ. Ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

**Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα βραδυμελέστερον
ὁ β' χορὸς**

Β'. Χορὸς

Ἦχος Γα. x

αμ βος η ην κα τι δειν τον ου ρα νου

και γη ης ποιη τη ην ην ε πι Σταυ ρου κρε μα
 με νον ο Η λι ον σκο τι
 σθε εν τα ην την η με ραν δε πα
 λιν εις νυ κτα με τε ελ θου σα
 αν και την γην ε εκ τα φων α να πεμπου
 σαν σω μα τα νε κρων ο μεθ ων προ σκυ νου
 με εν σε σω σον η μα ας η

A. Χορός

Ηχος Δι.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματι
 σμόν μου ε
 βαλ λον κλη ρον

με ραν δε πα λιν
 γην εκ τα φων α να πεμπου σαν ο σω μα
 τα νε κρων η μεθ

16

(B) (M) (Δ)

τε σε Στα αυ ρω προ ση λω σα αν πα

(M) (Δ)

ρα νο μοι τον Κυ ρι ο ον

(M) (B) (M)

τη ης δο ξη ης ε βο α ας προς αυ του

(Δ)

ους τι υ μας ε λυ πη σα

(M) (B) (M)

η εν τι νι πα ρω ωρ γι

(Γ) (M) (N)

σα προ ε μου τις ερ ρυ σα το ο υ

(Δ)

μα ας εκ θλι ψε ως και νυν τι μοι

(M) (M) (M) (B)

αν τα πο δι δο τε πο νη ρα αν τι α

(B) (M)

γα θω ων αν τι στυ λου πυ

(Δ) (M) (B)

ρο ος Σταυ ρω με προ ση λω σα

(M) (Γ) (M) (N) (*)

τε αν τι νε φε λη ης ο τξ φον μοι

(*) (N) (K) (M)

τα φον μοι ω ρυ ξα τε χ

17

ω ρυ ξα τε γ αυ τι του

μα να χο λην μοι προ ση γε

εγ κα τε αυ τι του υ δα

τος ο ξος με ε πο τι σα

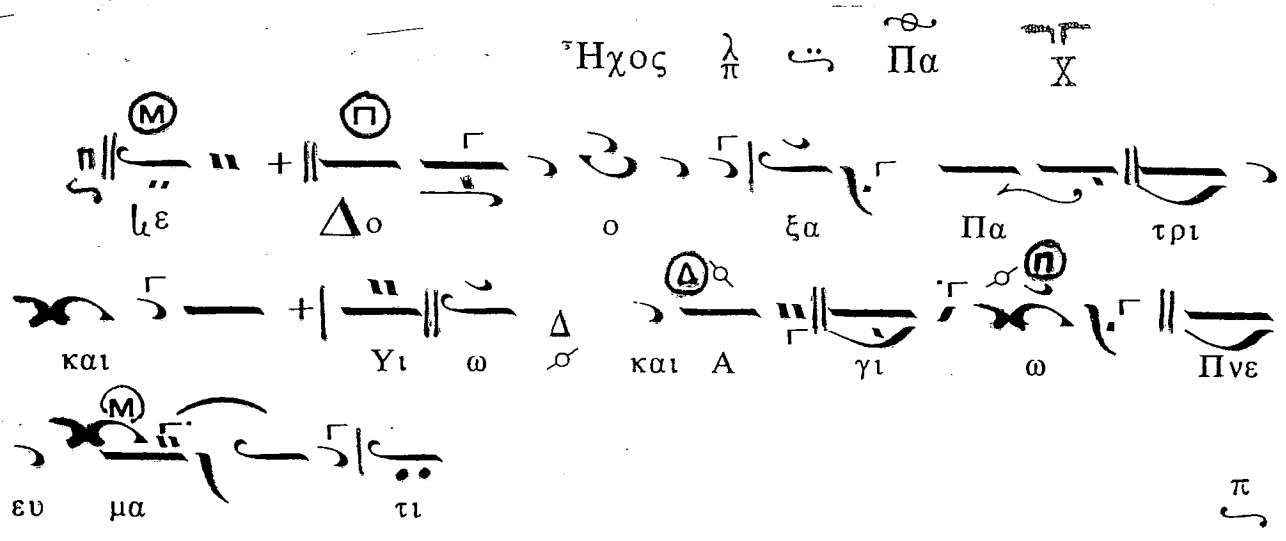
τε λοι πον κα λω τα ε θνη κα

κει να με δο ξα σου σι

B' Χορός συν Πα τρι και α γι ω Πνε ευ

μα τι

Ἦχος λ π Πα Χ

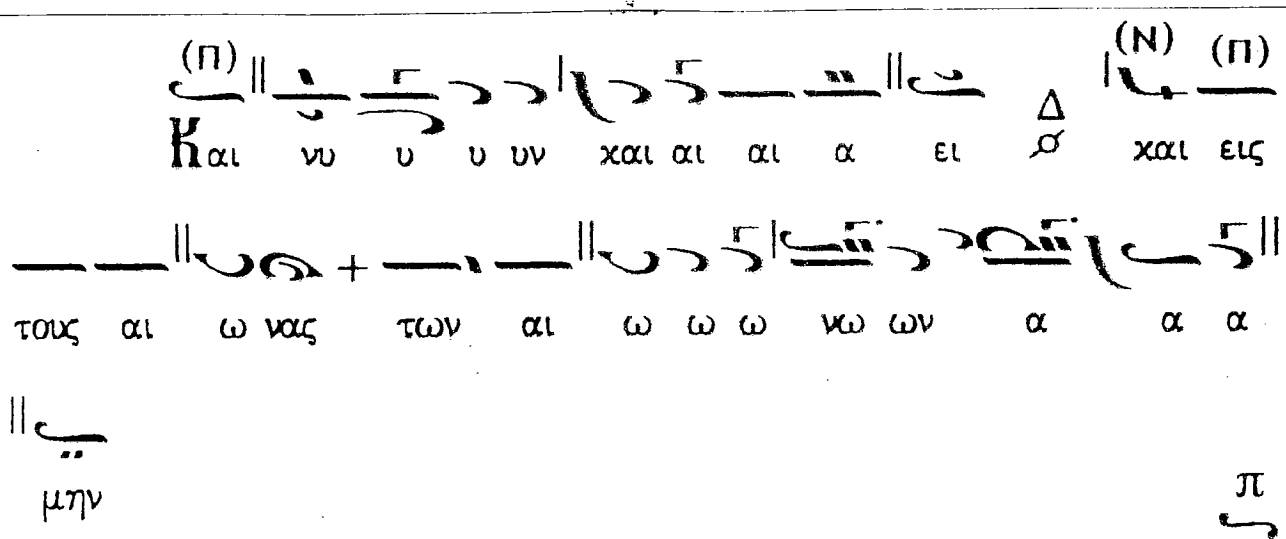

 κ ε Δ ο ο ξ α Πα τρι

και Υι ω και Α γι ω Πνε

ευ μα τι

π

 και υ υ υ υν και αι αι α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

π

Το παρόν ἀναγινώσκεται πρῶτον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ
Ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).
 Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας.
 Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας.
 Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας.
 Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς.
 Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.
 Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.
 Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
 Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
 Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ.
 Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ.
 Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ,
 δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

19

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

Εἶτα ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν οὕτω :

Α'. Χορὸς

(Π) (Δ)

Σ ἦ με ρον κρε μα ται ε

πι ξυ λου ο εν υ δα

(Μ)

σι την γη ην κρε μα σας π

Β'. Χορὸς

(Κ) (Π) (Δ)

Σ τε φα ρον εξ α καν θω ων πε

(Δ) (Μ) (Δ) (Π)

ρι τι θε ται ο των Δγ

(Δ) (Π) (Μ)

γε λων Βα σι λεις π

Α'. Χορὸς

(Κ) (Μ) (Ν)

Ψ ευ δη πο ορ φυ ραν πε ρι θα αλ λε

(Δ) (Μ) (Δ)

ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα νο ον γ'

(Γ)
 Ε ΕΥ ΥΕ
 φε
 λαις π

Β'.
 Χορός
 Ρ α πι σμα κχ τε δε ξα το ηη ο
 (*)

(Ν) (Π)
 εν ι ορ δα
 νη Δ
 ε λευ θε ρω (Δ)

(Π)
 σας τον Α δαμ π

Α'.
 Χορός
 Η λοι οισ προ ση λω
 (Δ) ρ

(Ν) (Π)
 θη Δ ο Νυμ φι ο ος της Ε εκ κλη

(Μ)
 οι ας π

Β'.
 Χορός
 Λ ο ογ χη ε κε εν τη θη Δ
 (Δ) (Π) (Ν) (Π)

(**)
 ο Γι ο ος της Παρ θε του π
 (Μ) (Π) (Μ)

Α'.
 Χορός
 Π ρο σχυ του με εν σου τα πζ
 (Ν) (Π) (Ν) (Π)

(*) (Ζ) (Μ)
 δε ξα το π
 (**) ο ος της Πα αρ θε του π
 21

θη Χρι στε π

B' Χορός (N) (Π) Π ρο σκυ νου με εν σου τα πα

θη Χρι στε π

A' Χορός (Π) (N) Π ρο σκυ νου με εν σου τα πα

(M) σ (Π) (Γ) (M) θη Χρι στε ν Δει ξον η μι

(Δ) (M) (Δ) (Π) ιν κ και την εν δο ξο ον σου Α

(M) (Π) (M) να στα σιν π

Προφητεία—'Απόστολος—Εὐαγγέλιον κλπ.—'Απόλυσις.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς 137.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός.

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΙΑ', 18-23, ΙΒ', 1-5, 9-11, 14-15)

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδου ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν, ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτούς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν, ἀγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 19-31)

Ἀδελφοί, ἔχοντες παρῴησιαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ, ἦν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος (τούτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ) καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινη (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος), καὶ κατανοῶμεν

ἀλλήλους, εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, φοβερὰ δὲ τὶς ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τὶς νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει, πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν, Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. **Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.**

Διακονοῦ: Σοφία ὁρθεῖ ...

Εὐαγγέλιον

Κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...

... ὄφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Χάρως: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, διόξασαι.

Μὴ δὴ παραδόξης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Αναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αἰθέριος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαὶ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τερπύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον μ'

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ᾠρᾷ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ᾠρᾷ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς

διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. **Ἀμήν.**

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

καὶ τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Εὐλοῦ κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λησῆ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι, καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. **Ἀμήν.**

Ἀπόλυσις

«... Ὁ ἐμπτυσμούς καὶ μαστιγὰς καὶ κολαφισμούς καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...»

**ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ**

Ίερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

- • Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- • Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- • Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 103

- • Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.
- • Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶσ ὡσ ἰμάτιον.
- • Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- • Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
- • Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- • Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- • Ἄβυσσος ὡσ ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- • Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώσ σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆσ βροντῆσ σου δειλιάσουσιν.
- • Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσασ αὐτά.
- • Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- • Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰσ ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- • Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροὶ εἰς δίψαν αὐτῶν.
- • Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- • Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

- • Ὁ ἔξανατέλλον χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- • Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- • Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- • Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- • Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- • Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- • Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- • Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- • Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- • Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- • Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- • Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- • Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- • Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- • Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- • Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- • Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- • Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- • Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- • Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- • Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- • Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- • Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

27

- • Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- • Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

- • Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλῶτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- • Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- • Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- ὁ α' χορός: Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ α' χορός: Ἀμήν.

ὁ α' χορός

Ἦχος α' Ψαλμὸς ρμ' (140)

Καὶ εὐθὺς ἀρχεται ὁ Ἑσπερινός.

Κα. 17.487

(Αδ. 4222)

Α'. Χορός

Ἦχος Πά. $\frac{\text{π}}{\text{x}}$

(M) $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ $\frac{\text{π}}{\text{x}}$ | Κ $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ υ ρ ι ε ε χ ε κ ρ α

(M) $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ ξ α π ρ ο σ σ ε $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ ε ι σ α κ ο υ σ ο $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ ο ν μ ο υ $\frac{\text{π}}{\text{q}}$

$\frac{\text{π}}{\text{q}}$ | ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

$\frac{\text{π}}{\text{q}}$ ε $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ Κ υ ρ ι ε Ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο σ

σε ει σα σου συ μου πρ

σχεσ τη φω νη τη ης δε η σε

ω σμ μου εν τω κε κρα γε ναι

με προ σς σε ει σα σου

συ μου Κυ ρι ε

B. Χορός Κα τευ θυη τη προ

σε ευ χη μου ως θυ μι α μα

ε νω πι ο συ σου ε παρ σις τω ων

χει ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι νη

ει σα σου συ μου Κυ

ρι ε

Και τὰ Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» σελ. εἰς στίχους 5' δευτεροῦντες τὸ α'

Ἀπόστιχα. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα *Ἐπιθυμία μέλος δ' - ζ'*

1) χ π ρ

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε
 Κυ ρι ε τισ υ ποστησεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα
 σμο ο ος ε ε ε ε στι

B. Χορός (*) (Π) (M)

Π α σα η κτι σις ηλ λι ου το φο θω
 θε ω ρου σα σε εν Σταυ ρω κρε μα με νο
 ον Χρι στε ο η λι ο ος ε
 σκο τι ζε το και
 γης τα θε με λι α συ νε τα ρα

ατ τε το τα παν τα συν ε
 πα σχον τω τα παν τα κτι σα αν
 ο ε κου σι ως δι η μα ας υ πο

μει να ας Κυ ρι ε δο ξα

σοι

ο β' χορός?

2) Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ...

3) Α' χορός: Ἦχος Δι

3) Αποφυλακτηριον ας μεχρινυκτος α πο
φυλακτηριον ας ελπισατω Ισραηλ επι τον
Κυ υ υ ρι ον

Αποφυλακτηριον ας μεχρινυκτος α πο
φυλακτηριον ας ελπισατω Ισραηλ επι τον
Κυ υ υ ρι ον

α νο μων πα ρα δι δο ται

και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο Φι λα

α ν θρω πος ι να τους εν Α δη δε

σμω τας ε λευ θε ρω ση κρα ζο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε

δο ξα σοι

4) Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη πα ρα τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ν αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α με

εμ πτο ος Πα ρ θε νο ος εν Σταυ ρω Δο γε

α ναρ τω με νον ο δου ρο

33

με νη μη τρω α σπλα γχνα ε τε τρω το την καρ

(Δ) (Γ)
δι α αν πι κρω ως και στε γα

(N)
ζου σα ο δου νη ρως εκ θα του ους

(M) (Δ)
ψυ χή ης πα ρει άς συν θρι ξί κα τα

(M) (B) (M)
ξάι του σα κα τε τρύ χε

(Δ)
το δι ο και το στή θο ος τυ πτου σα

(M) (Δ) (B) (M) (Δ)
α νέ κρα ζε γο ε ρώ ως οί μοι

(M) (Δ)
θει ο ον τέ κνο ον οι μοι το

φω ως του κο σμου τι ε δης

εξ ο φθα αλ μών μου ο α μνός ος του θε ού

(Δ) (M) (Δ)
ο θεν αι στρα τι αι των Α σω

μά των τρώ μω συν ει χο ον το λε γου

(M)
σαι α κα τά λη πτε Κυ ρι ε δο

(Δ) ξα σοι

57 Α' Χορός

(Δ) Αίνει τον Κυριον παντα τα εθνη ε παι
νεσατε Αυτον παντες οι λαοι

(Δ) (M) (B) (M) Ε πι ξυλου θλε που σα κρε μα με νον Χρι

(Δ) (M) (Δ) (M) στε σε των παν των κτι στην και Θε

(B) (**) (M) ον η σε α σπο ρω ως τε κου σα

(Δ) ε βο α πι κρω ως Υι ε

μου που το κλω λο ος ε ου της

μορ φη ης σου ου

(Γ) (N)σ φε ρω κα θο ρα αν σε α δι κω ως σταυ ρου

(Δ) με νον σπευ σου ουν α γα

(B) (M) στη θι ο πως ι δω κα γω σου

(Δ) (Β) (Μ) (Δ)

την εκ νε κρών τρι η με ρον ε ξα γα

στα σιν Ηχος λ π Πά

δ (Π) Β' Χορός

Ο τι ε κραται ω θη το ε λε ος αυτου εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ριου με ε ε ενει
ει εις τον αι ω ω ω να

Σ η με ρον ο δε σπο της της κτι σε ως πα

(Δ) (Μ)

ρι στα ται Πι λα τω και Σταυ

(Κ) (Δ)

ρω πα ρα δι δο ται ο κτι στη

(Μ)

ης τω ων α πα αν των ως α

(Κ) (Π)

μνος προ σα γο με νος τη ι δι

(Δ)

α - θου λη σει π τοις η

(Μ) (Δ) (Μ) (Κ)

λοις προσ πη γυ ται και τη

(Μ) (Π)

ην πλε ευ ρα αν κε ευ τα

(Δ)

ται και τω σπο γω προσ ψα αυ ε

ται ο μα αν να ε πομ βρη σας π
τας σι α γο να ας ρα πι ζε
ται ο Λυ τρω τη ης του χο σμου κ
και υ πο των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο
Πλα στης των α πα αν των π ω Δε σπο
του Φι λα αν θρω πι ας υ περ των
σταυ ρουν των πα ρε κα λει τον ι δι ο ον
Πα τε ρα λε γων π α φε ες
α αυ τοις την α μαρ τι α αν ταυ την ου γαρ οι
δα σιν οι α γο μοι τι α δι
κως πρα ατ του σι π

Δόξα. Ἦχος δ αὐτός. $\frac{\Gamma}{\times}$

(M)
 Α'. Χορὸς
 Νε Δο ξα Πα τρι και

Γι ω και α γι ω Πνευ μα

τι π

(K) (Δ) (Π) (N) (N)
 Ω πω ως η πα ρα νο μο σος συ να

(Π) (M) (Δ) (M) (Δ)
 γω γη τον Βα σι λε α της κτι σε

(*) (Π)
 ως κα τε δι κα σε θα να τω π

(K) (Δ)
 μη αι δε σθει σα τα ας ε ευ ε

(Γ)
 ερ γε σι ας ας α να μι

(M) (Δ)
 μνη σκων χ προ η σφα λι ζε

(Π) (M)
 το λε γων προς α αυ τους π Λα ο ος

(Γ) (M)
 μου τι ε ποι σα υ μι εν χ

(Δ) (Π)
 ου θαυ μα των ε γε πλη σα

την I ου δαι αν π ου γε κρου (M)

ους ε ξα νε στη σα μο γω (Δ)

τω Δο γω ου πα σαν μα λα Δ

κι α αν ε θε ρα (M) (Γ) πευ σα και

γο σου π τι ου μοι αν τα πο δι δο (M) (Δ)

τε εις τι α μη μο νει τε μου π (Γ) (M)

αν τι τω ων ι α μα των (Γ) (M) (M)

πλη γα ας μοι ε πι θε εν τες αν (*) (M)

τη ζω ης νε κρου ου τε ες π (N) (Γ) (M)

κρε μω ων τε ες ε πι ξυ λου κ (K)

ως κα κου ουρ γον ον ε ευ ερ γε (M) (Γ) (M)

την ως πα ρα νο μον τον νο (Δ) (Γ)

μο δο λο

την π ω ως κα τα χρι τον

τον πην των Βα σι λε α

Μα κρο γγ Μα κρο

θυ με Κυ ρι ε δο ξα

σοι οι

Και νυν. Ἦχος δ αὐτός.

B. Χορός και γυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Φ ο θε ρον και πα ρα δο ξον μου στη

ρι ο ον ση με ρον ε νερ γου με

νον κα θο ρα ται ο α να φης κρα

τει ται δε σμει ται ο λυ ων τον Α δα αμ της κα

τα ρας π ο ε τα ζων καρ δι α ας και
γε φρους α δι κως ε τα ζε

ται ειρ κτη κα τα κλει ε ται ο

την α βυ υσ σον κλει σας πι λα

τω πα ρι στα ται ω τρο μω

πα ρι στα αν ται ου ρα γων αι

δυ να μει εις ρα πι

ζε ται χει ρι του πλα σμα τος ο Πλα στη ης ξυ

λω κα τα κρι νε ται ο κρι γων

ζω ων τας και νε κρους τα φω κα τα

κλει ε ται ο κα θαι ρε

τη ης του Α δου ο πκν τα φε ρω ων συμ πα

θως και πκν τας σω σα ας της α ρας δ̣

Α νε ξι Α νε ξι κα κε Κυ

ρι ε δο ξα σοι οι

Εἰσοδος.

Σοφία Ὁρθοί!

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μαρκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον

ὁ α' χορός Ψαλτῶν
Ἦχος δ'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

ὁ β' χορός

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κέφ. ΛΓ' 11-23)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνώπιω, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορευέτο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἴδου σὺ μοι λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δὲ μοι εἶπας. Οἶδά σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει. Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύση μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω, εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωϋσῆς. Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν. Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν, οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος, ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί σοι.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΜΒ', 12-17)

43

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζησε δὲ Ἰὼβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δέ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὄριοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας, προὔπῃρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ, λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσορῶρα, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΝΒ', 13 - ΝΔ', 1)

Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκοστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῆ διψώση. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἀφῶνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα

μακρόβιον, και βούλεται Κύριος εν χειρι αυτου αφελειν απο του πονου της ψυχης αυτου, δεϊξαι αυτω φως, και πλασαι τη συνεσει, δικαιωσαι δικαιον, ευ δουλευοντα πολλοις, και τας αμαρτίας αυτων αυτος ανοίσει. Δια τουτο αυτος κληρονομήσει πολλους, και των ισχυρων μερει σκυλα, ανθ' ων παρεδόθη εις θάνατον η ψυχη αυτου, και εν τοις ανόμοις ελογίσθη, και αυτος αμαρτίας πολλων ανήνεγκε, και δια τας αμαρτίας αυτων παρεδόθη. Ευφράνθητι στείρα, η ου τίκετουσα, ρήξον και βόησον η ουκ ωδίνουσα, οτι πολλὰ τὰ τέκνα της ερήμου μάλλον, η της έχουσης τον άνδρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον Ἦχος πλ. β'

Ἐθεντό με εν λάκκω κατωτάτῳ, εν σκοτεινοῖς και εν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέρας ἐκέκραξα.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Α' 18 - Β', 2)

Ἀδελφοί, ο λόγος ο του Σταυρου τοις μεν απολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοις δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεου ἐστι. Γέγραπται γάρ. Απολω την σοφίαν των σοφῶν, και την συνεσιν των συνετων ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητῆς του αἰῶνος τουτου; ουχι ἐμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του Κόσμου τουτου; Ἐπειδὴ γάρ εν τη σοφίᾳ του Θεου ουκ ἔγνω ο Κόσμος δια της σοφίας τον Θεόν, εὐδόκησεν ο Θεός δια της μωρίας του κηρύγματος σώσαι τους πιστεύοντας. Ἐπειδὴ και Ιουδαῖοι σημειον αἰτουσι, και Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστον ἐσταυρωμένον, Ιουδαίοις μεν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αυτοῖς δὲ τοις κλητοῖς Ιουδαίοις τε και Ἕλλησι, Χριστον Θεου δύναμιν και Θεου σοφίαν, οτι το μωρον του Θεου, σοφώτερον των ανθρώπων ἐστίν, και το ἀσθενὲς του Θεου, ισχυρότερον των ανθρώπων ἐστίν. Βλέπετε γάρ την κλησιν ὑμων, ἀδελφοί, οτι ου πολλοι σοφοι κατα σάρκα, ου πολλοι δυνατοί, ου πολλοι ευγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ του Κόσμου ἐξελέξατο ο Θεός, ἵνα τους σοφους καταισχύνη, και τὰ ἀσθενῆ του Κόσμου ἐξελέξατο ο Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ισχυρά, και τὰ ἀγενῆ του Κόσμου και τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ο Θεός, και τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήση, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον του Θεου. Ἐξ αυτου δὲ ὑμεῖς ἐστε εν Χριστῳ Ἰησοῦ, ος ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπο Θεου, δικαιοσύνη τε και ἁγιασμός και ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθως γέγραπται. ο καυχώμενος, εν Κυρίῳ καυχάσθω, καγὼ δὲ, ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον, ου καθ' ὑπεροχὴν λόγου, η σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον του Θεου, ου γάρ ἐκρινα του εἰδέναι τι εν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, και τουτον ἐσταυρωμένον.

Στίχ.

Σώσον με, ο Θεός, οτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ. Καὶ ἔδωκαν εις τὸ βρῶμά μου χολήν, και εις τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἀλληλουῖα Ἦχος πλ. α'

← Μονή

45

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

Εὐαγγέλιον
Κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον...

... καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Χορὸς; Δόξα σοὶ Κύριε Δόξα σοὶ

- Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.
- Κύριε ἐλέησον (ἀπαξ)
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Κύριε ἐλέησον (ἀπαξ)
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
- Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἀπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Κύριε ἐλέησον.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- Κύριε ἐλέησον.
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Ἀγγελὸν εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- Παράσχου Κύριε.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαιῶν καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἔξοδος τῆς Ἐπιταφίης

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τὸ κράτος...», γίνεται ἡ ἐξοδος τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: Προηγούνται αἱ λαμπάδες καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ μετ' αὐτὰ οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν» μετ' αὐτοὺς ὁ διάκονος θυμῶν· εἶτα ἀκολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς αἶροντες τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὁ δὲ πρῶτος τῶν ἱερέων κρατεῖ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἡ πομπὴ ἐκκινεῖ ἐκ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ καὶ διὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ κεντρικοῦ κλίτους ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἐνθα εὐρίσκεται ἠὺτρεπισμένον τὸ κουβούκλιον· ἀφοῦ δὲ περιέλθῃ ἅπασα ἡ πομπὴ τρεῖς τὸ κουβούκλιον, ἀποτιθέασιν οἱ ἱερεῖς ἐν αὐτῷ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἐνῶ δὲ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ λοιπὰ τῶν ἀποστίχων καὶ τὸ δοξαστικόν, οἱ ἱερεῖς προσκυνοῦσι καὶ ἀσπάζονται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ μετ' αὐτοὺς πᾶς ὁ λαός. (*)

(*) Εἴθισται πολλαχοῦ, ὅπως οἱ χοροὶ καὶ οἱ ἱερεῖς μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ Ἐπιταφίου παραμένωσιν ἐνώπιον τοῦ κουβουκλίου καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ψάλλουσι τὰ ἀπόστιχα, τὸ δοξαστικόν καὶ τὰ ἀπολυτικά, ὁ δὲ ἀσπασμὸς παρὰ τοῦ λαοῦ γίνηται μετὰ τὴν ἀπόλυσιν. Τοῦτο κρίνεται σκόπιμον πρὸς ἀπορυγὴν ἀταξίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀκολουθίας.

Ἀπόστιχα. ᾠχος Δι.

Ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὁμοῦ διὰ τὸ ἐπιβλητικότερον.

1) $\Gamma(\Delta) \Gamma(M)$
 Νε Ο τε ε

(Δ) (M)
 εκ του ξυ λου σε

(M)
 γε κρω ων ο Α ρι μα θει

(M)
 α ας κα θει λε την των

(N)
 α πα αν των ζω η ην σμυ

(Δ)
 υρ νη και σι ιν δο νι

(M) (B) (M) (Δ)
 σε Χρι στε ε κη

(Δ)
 δε ευ σε και τω πο θω

(M) (Δ)
 η πει γε το καρ δι

(Δ)
 α και χει λη σω

(N) (Δ)
 μα το κη ρα

1

(M) (Δ) (M)
το ον σου πε ρι πτυ ξα

(Δ) (M)
σθαι μω ως ου

(Δ)
στελ λο με νο ος φρ

εω και ρων α

(N)
νε βο α σοι δο

(Δ)
ξα τη συγ κα τα βα σει σου

Φι λα αν θρω πε

2

(Δ)
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν

ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι

ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

(M) (Δ) (M)
τε εν τω τα φω τω και νω υ περ

(Δ)
του παν τος κχ τε τε θης ο Λυ τρω τη ης του

παν τος Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε

πη ξεν οι μο χλοι συ νε τρι θη σαν ε θλα σθη

σαν πυ λαι μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι α

γι σταν το το τε ο Α δαμ ευ χα ρι στως

χαι ρων α νε θω α σοι δο ξα τη συγ κα

τα θα σει σου Φι λαν θρω πε

3) Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε

λων συ νε κλει σθης ο φυ σει τη της θε ο

τη τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι

στος τα θα να του α πε κλει σης τα μει α και Α

δου ^{ζ'} α παν τα ε κε νω σας Χρι στε θα σι λει
(M) , (Δ)

α ^Δ το τε και το Σαβ θα τον του το ^{ζ'} θει ας
(N) (Δ)

ευ λο γι ας και δο ξης ^{γ'} και της σης λαμ προ
(M)

τη τος η ξι ω σας ^Δ

4) ^Δ ^{γ'} Γω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
(Δ)

εις μα κρο τη τα η με ρων ^Δ

τε ^Δ αι δυ να μεις σε Χρι στε ^Δ πλα
(M) (Δ) (M)

νον υπ α νο μων ε ω ρουν συ κο φαν του με
(Δ)

νον ^{ζ'} ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι α αν
(M) (Δ) (M)

σου ^Δ και τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν
(M) (Δ)

τα ^{ζ'} αις σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ
(M) (Δ) (M)

θεν ^Δ ο μω ως τη η μων σω τη ρι α ^{ζ'} και
(Δ)

(N) (Δ)
ρου σι ε θων σοι δο ξα τη συγ κα τα βχ

(M)
σει σου Φι λαν θρω πε

Δόξα και νυν. Ἦχος λ̣ ḡ Πα. ΕΚΤΟΙΣ ΜΕΛΕΣ

(M) (Π) (Δ) (Π)
Νε Δο ξα Πα τρι και Γι ω ρ

(Δ) (Π)
και α γι ω Πνευ μα τι π ρ

(M)
Και νυ υν και α ει ρ και εις τους

(Δ) (Π)
αι ω νχ ασ ο̣ των αι ω

(M)
νω α μην π ρ

(Π)
Σ ε τον α νχ θαλ λο με νο ον το

(Κ) (M) (Κ) (M)
φως ω σπερ ι μα τι ον ρ

(Π) (Δ) (M) (Π)
κα θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου συν

(M) (Κ)
Νι κο δη μω π ρ και θε ω ρη σας

(M)
νε χρο ον γυ μνο ον α τα φον ρ

ευ(Γ) συμ(Δ) πα(Μ) θη(Δ) τον(Κ) θρη(Μ) νο(Μ) ον

α(Π) να λα θων(κ) ο(κ) δυ(κ) ρο(κ) με(κ)

νος(Ν) ε(Π) λε(κ) γεν(κ) οι(κ)

μοι(κ) γλυ(κ) κυ(κ) τα(κ) τε(κ) Ι(κ) η(κ) σου(κ) ο(κ)

ον(Δ) προ(Μ) μι(Δ) κρου(Π) ο(Δ) η(Π) λι(Π) ος(Π) εν(Π) Στα(Π) αυ(Π)

ρω(κ) κρε(κ) μα(κ) με(κ) νον(Δ) θε(Δ) α(Δ) σα(Δ) με(Δ)

νο(Ν) ος(Π) ο(Π) ζο(Π) φον(Π) πε(Π) ρι(Π) ε(Π) β(Π) α(Π) λ(Π) λε(Π)

το(Μ) και(Π) η(Π) γη(Π) τω(Π) φο(Π) δω(Π)

ε(Μ) κυ(Μ) μαι(Μ) νε(Π) το(Π) και(Μ) δι(Μ)

ερ(Δ) ρη(Δ) γνυ(Π) το(Π) Να(Π) ου(Π) το(Π) κα(Π) τα(Π)

πε(Μ) τα(Μ) σμα(Π) αλλ(Π) ι(Π) δου(Π) νυ(Π) υν(Π)

βλε(Κ) πω(Μ) σε(Δ) διε(κ) με(Δ) εκου(κ)

(Π) (Δ) (Π) (Μ)
σι ως υ πε ελ θο ογ τα θα να

(Ν) (Π) (Μ) (Ν) (Π)
του π ρ πω ως σε κη δε ευ σω

(Μ) (Π) (Μ)
θε ε μου π ρ η πω ως σιν

δο σι ιν ει λη σω π ρ

(Π) (Μ) (Κ) (Π)
ποι αις χερ σι δε προ σσ ψα αυ σω το σο

ον α κη ρα το ον σω (Μ)

μα π ρ η ποι α α σμα τα με ελ ψω

(Μ)(*) (Δ) (Κ) (Μ)
τη ση ε ξο δω οι κτι

ιρ μον π ρ με γα λυ νω τα πα θη (*)

(Μ) (Π) (**)
σου ο χ υ μον λο γω και τη ην τα

(Μ) (Κ)(***)
φη ην σου π ρ συν τη Α να στα σει

κρα αυ γα

ια ζων ο x (Δ) Κυ ρι ε δο
 (M) (Π) x (M)
 ξα σοι οι || π q

ὁ προεστῶς: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων των λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

- • Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
- • Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
- • Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
- • Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
- • ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκια. Ἦχος Δι. x

A. (M) (Δ)
 Χορὸς ο ευσχημων Ιωσηφα πο του ξυλου
 (M) (B) (M)
 κα θε λων το α χραν τον σου σω μα σιν δο
 γι κα θα ραι λη σας και α ρω μα σι Δ

(Δ) (M) (B) (M)
 ευ μνη μα τι και γω κη δευ σας α πε θε

το

Δ

(M)
 Β. Χορός x Δόξα Πατρι ...

(M)
 Α. Χορός x Καὶ νῦν καὶ ἀει ...

(Δ)
 ταις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το

(M) (B)
 μνη μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο δι

(Δ) (B) (M)
 α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο

τρι ο ος
 Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις: →

Ἦχος Δι

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

(M) (B) (M) (Δ)
 Τον Δε σποτην και Αρ χι ε ε ρε α η
 (B) (M) (M)
 μων Κυ ρι ε φυλατ τε εις πολ λα ε τη
 Δεσπο τα εις πολ λα ε τη Δεσπο τα ει
 (B) (N) (Γ) (N)
 πολ λα ε τη Δε σπο τα α

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία!

Αναγνώστης: Ευλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Αναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστην τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν συν τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σώσον ἡμᾶς

Αναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιαφθόρως θεολόγον τεκούσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ') Πάτερ Ἁγίε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν Ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου ...τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

58